

Bid God voor de ziel

van Heer

Ludovicus BOURRY

Echtgenoot van Eugenie VINCK

geboren te Leffinge, den 1 Juni 1877,
en er onverwachts om het leven gekomen den 17 October 1948, slachtoffer van een auto-ongeval.

Hij was lid van den Bond van het H. Hart.

* * *

Gods raadsbesluiten zijn ondoordringbaar en Zijn wegen onbegrijpelijk.
(S. Paulus.)

Wees altijd bereid om voor den Heer te verschijnen, omdat de dood u elk oogenblik kan overkomen. Tegen het geweld der dood kan zich niemand wapenen, op haar zeisen staat geschreven: ik spaar noch jong noch oud, ik kom onvoorziens en ik wijk voor niemand.

(H. Aug.)

Mijn dierbare echtgenote, bloedig is de scheiding voor harten zo innig verbonden. Doch Gods Wil zij altoos geprezen op aarde als in den Hemel. Troost u bij de gedachte dat onze scheiding maar tijdelijk is. Later zullen wij in den Hemel voor altijd verenigd zijn.

Dierbare kinders en kleinkinders, dat God u beware in eer en deugd, vergeet mij niet in uw vrome gebeden.

Beste broeders en zusters, familieleden en vrienden, volhardt in de vrees des Heren en gedenkt mij in uw vrome gebeden.

Jezus, Maria, Jozef. (300 d. afl.)

Onze Lieve Vrouw van den Rozenkrans, b.v.o.

GEGROET, O KRUIS, † ONZE ENIGE HOOP
GEDENK IN UW GEBEDEN DE ZIEL

van Mijnheer

Lucien Henri BOURRY

IN LEVEN METSELAAR

Oudstrijder 1940-45

vereerd met de herinneringsmedaille

Echtgenoot van Mevrouw Mariette MOYAERT

geboren te Leffinge op 21 oktober 1918 en schielijk
overleden te Stene op 18 april 1963,
gesterkt door het H. Oliesel.

Midden in de nacht, en zo ineens is het gebeurd; een sterke man, met felle werkzame handen en onvermoeibare levenslust, in de bloei van het leven voor altijd hopeloos neergeveld... Een hulpeloze moeder die roept en smeekt om nog een blik van hem, spoedige geneeskundige bijstand, een kruisteken met de H. Olie... maar alles tevergeefs...; de dood had onbarmhartig zijn intrede gedaan... terwijl in de nabijge kamers, gesloten kinderogen de slaap van onschuld, vrede en kommereloosheid sliepen.

Mijn God, wat een slag! En zo onverwachts! Inwendig prevelen wij wel: «Heer, Uw Wil geschiede», maar het valt ons zo moeilijk te geloven wat er zo ineens is gebeurd... en de kleintjes kunnen maar niet begrijpen dat ze geen Papa meer hebben.

En toch is het gebeurd! Hoe onbegrijpelijk voor ons, dat Papa, 's avonds, na zijn zware dagtaak, niet elke dag meer zal verschijnen in de huisdeur! En hoe pijnlijk te moeten geloven dat zijn zware mannenstem geen opbeurende woorden meer zal spreken tot zijn vrouw..., en dat hij niet liefdevol meer zal begroet worden door zijn vele kleintjes, met wie hij nog zo speelt en zo vaderlijk kon omgaan... Dit alles was zo mooi... en zo opbeurend in ons leven!

Nu blijft ons nog de herinnering aan alles wat hij voor ons was: goed, werkzaam en vooruitstrevend. De vele lofwoorden die anderen over hem spreken doen ons pijn, maar, zijn ook een grote troost in onze beproeving.

Dierbare **echtgenote**, voor U zal mijn vroegtijdig heengaan een harde slag zijn: we waren er beiden nog zo nodig voor ons opkomend gezin. Nu staat U alleen met deze grote taak. Mocht God U helpen! We zijn van elkaar gescheiden geworden zonder een laatste woord, zelfs geen laatste blik meer. U weet hoe ik van U hield, maar weet ook hoe dankbaar ik U ben om alles wat U voor mij waart.

Mijn lieve **kinderen en kleinkind**, hoe jammer toch dat ik U zo vroegtijdig verlaten moet. Voor U allen wilde ik leven en werken. Het was mijn innigste droom U allen te mogen zien gelukkig door het leven gaan. Nu begrijpt ge nog niet allen wat er gebeurd is, ge zijt nog te klein om zo'n kruis te dragen. Mama zal U wel helpen dit kruis te dragen, wees dan ook dubbel goed voor Mama. God zegene U allen mijn geliefde kleinen. Vergeet nooit dat Papa zoveel van U hield.

Ook voor U, mijn **moeder en schoonouders** zal het kruisje zwaar zijn. Voor U ook mijn dank.

Beminde **familieleden en vrienden**, gedenkt mij in uw gebeden.

Aan allen tot weerziens bij O.L.Heer.

Mevrouw Lucien BOURRY-MOYAERT;

Mijnheer en Mevrouw Fernand DEPOORTER-^{zijn echtgenote}
BOURRY en zoon Danny;

Mejuffer Ginette BOURRY;

Mejuffer Arlette BOURRY;

Mejuffer Laurette BOURRY;

Mejuffer Huguette BOURRY;

Jonge Heer Werner BOURRY;

De families BOURRY, MOYAERT, VYNCK en
DUCHEYNE

^{zijn kinderen en kleinkind}
^{zijn moeder, schoonouders, broeder, schoonbroeders,}
^{schoonzusters, ooms, tantes, neven en nichten}

danken U voor uw gebeden en
blijken van deelneming.

Begraf. Huis Raes, Torhoutstw. 322, Oostende
Drukk. Sweetlove, Oostende.

† BID VOOR DE ZIEL VAN MEVROUW

Marie-Sophie BOURRY

Echtgenote van Heer

Leo-Honoré DEBUSSCHERE

geboren te Leffinge op 29 september 1911 en
godvruchtig overleden te Oostende op 9 sep-
tember 1961, bediend met de troostmiddelen
van onze moeder de H. Kerk.

Heer, onverwacht en vroeg is onze vreugde in droef-
heid veranderd; Wie kan het ten kwade duiden dat wij
bloedige tranen storten!

Is zij niet in een paar dagen tijd als het ware uit ons
midden gestolen, deze trouwe echtgenote en goede moeder?
Wat balen de kunst van de wetenschap en de zorg van
bekwame geneesheren, wat balen zelf de liefdevolle zor-
gen van die ons omringen als het uur is gekomen dat voor
ons is bepaald om terug te keren naar de Schepper.

Mochten wij toch eens voor goed gaan begrijpen dat
niemand van ons op aarde kwam om er te blijven, maar
wel om er zijn eeuwigheid voor te bereiden. Het sterven
is een gewin als wij gereed zijn om naar God te gaan.

Vaarwel mijn dierbare Echtgenoot, voor U valt mijn
heengaan het hardst; wij hadden gehoopt nog vele jaren
samen gelukkig te leven en voor elkaar een steun te zijn
God heeft het anders gewild — Hij weet wat ten slotte
best is voor ons; schikt U naar zijn Wil en bid voor mij.

Vaarwel mijn kinderen en kleinkinderen treurt ook gij
niet als mensen die geen hoop hebben; eens zijn wij allen
met elkaar herenigd in een ander leven, leeft zo dat gij
dit beter leven waardig zijt; onderhoudt Gods geboden en
zorgt ervoor dat gij dagelijks bidt.

Vaart allen wel mijn dierbaren, familie en vrienden en
vergeet mij niet in uw gebeden.

Mijn Jezus Barmhartigheid (300 d. afl.)

Drukk. LOVER Leffinge Tel. 200.52

Mijnheer Leo DEBUSSCHERE

Mijnheer en Mevrouw DEBUSSCHERE-LECOMTE en kinderen;

Mijnheer en Mevrouw VERSLUYS-DEBUSSCHERE;

Mijnheer en Mevrouw KETELERS-DEBUSSCHERE, haar kinderen;

De familiën DEBUSSCHERE-VIAENE en BOURRY-LILEIRE;

De Eerw. Zusters van het Wit-Gele Kruis van Leffinge;

haar Echtgenoot;

zeer gevoelig voor de blijken van
deelneming DANKEN U.

† Bidt voor de zielerust van de Heer

Valère-Leon BOURRY

Echtgenoot van Mevrouw ANDREA ZANDERS

Geboren te Leffinge op 21 januari 1921 en godvruchtig overleden in het St Jozefsziekenhuis te Oostende op 20 juli 1989, gesterkt door het Ziekensakrament.

Lid van de Bond van Gepensioneerden.
Oudstrijder 1940-'45, vereerd met de medaille van De Weerstand, de medaille van Oorlogsvrijwilligerstrijder, de medaille van Militair-strijder van de oorlog, het Zilveren Kruis van het Geheim Leger, erkend weggevoerde van de oorlog 1940-'45.
Gewezen gemeenteraadslid gemeente Leffinge.

Handen liggen in elkaar gevouwen. Stil en roerloos. Alle leven is eruit verdwenen. We nemen afscheid van iemand die tot onze kring behoorde.

Steeds stond Valère ten dienste van de anderen. Hij wilde voor alles een oplossing, en die kwam er. Zo mogen wij zeggen: hij had gouden handen omdat ze openstonden om te geven. Zijn leven bouwde hij op zoals hij talloze muren heeft opgebouwd. Rechthoekig, soms met jeudige overmoed, maar ten dienste van zijn volk, zijn land.

Zijn huis was zijn thuis. Daar had hij het levenslicht gezien, daar groeide hij op. Tweemaal heeft hij die vertrouwde ruimte moeten verlaten. De eerste maal toen het onbegrip het haalde op de liefde. Een tweede maal toen zijn krachten verminderden. Telkenmale was het met spijt, maar met het diep geloof er terug te komen. De eerste maal werd zijn hoop bevestigd. Nog vele jaren zou hij er gelukkig leven. Niet de grootte van het huis bepaalt het geluk, maar de goedheid en de genegeheid die er binnen heerst. Hij die zoveel had gebouwd, begreep dat men een thuis bouwt met liefde. Deze thuis moest hij een tweede maal ver-

laten. Het zou de laatste keer zijn. Misschien had hij het aangevoeld, maar anderen wilde hij geen pijn aandoen. De wetenschap kan reeds zoveel... Nu is het stil in huis.

Mijn beminde echtgenote. Als ieder mensenleven is ook ons leven over vlakten en heuvels gegaan. Maar steeds hebben wij samen gestreefd naar hetzelfde doel: elkaar gelukkig maken. Ik laat u, wellicht onverwacht, alleen in onze thuis, waar het altijd zo goed is geweest. Thans zal het een droom zijn over wat voorbij is. Maar liefde is sterker dan de dood. Ik blijf de onzichtbare aanwezige.

Mijn beste kinderen. Vele uren hebben wij samen doorgebracht. Zoveel hebben wij samen mogen opbouwen. Op het kleine heuveltje was het steeds aangenaam. Blijf uw zorg en gevegeheid verder aan moeder geven.

Mijn liefste John. Het beloofde fietstochtje kan niet meer plaatsvinden. Pépé heeft zijn koers vol-eindigd en is aangekomen bij de Heer. Wees altijd lief voor mémé.

Familie en vrienden. Laten wij in gebed en herinnering met mekaar verbonden blijven.

Andrea ZANDERS,

Ronny en Yvette BOURRY - DEMEYER,

John BOURRY,

De families
BOURRY - VYNCK en ZANDERS - DERIEUW,

danken u voor de bliken van
deelneming en gebed.

Begravenisvert. L. T'Jonck Leffinge, tel. 30 31 76
Druk. Lover Leffinge, tel. 30 00 52

Welke vrede smaakt de mensch niet die lijdt en
ontslaapt met eene volle overgeving in den wil
van God?

BIDT VOOR DE ZIEL

VAN

Karel-Lodewijk BOURY

ECHTGENOOT VAN

Marie-Sophie VANLOO

*Geboren te Wilskerke, den 6 November 1852, en
overleden te Lejtinghe, den 13 September 1911.*

Hij heeft met veel verdueligheid het einde zijns
levens afgewacht tot den tijd dien God gesteld had
om hem de eeuwige rust te geven. *Eccl. 1. 5.*

Niets is nuttiger om de eeuwige zaligheid te
bekomen, dan alle dagen te denken aan de smerten,
welke Jesus Christus uit liefde voor ons geleden
heeft.

Hetgeen den Heer liefde is geschied. Zijn
heilige naam zij gebenedijd. Op zijn sterfbedde was
hij gelukkig omdat hij stierf verbonden met den
Heer en teenemaal overgegeven aan zijn godde-
lijken wil. *H. Aug. — Job. — Bellarm.*

Vaartwel, beminde Vrouw en Kinderen, gij weet
hoe ik u bemind en voor u gewrocht heb; Bidt
veel voor mij, en ik ook zal uw waken en werken
indachtig zijn bij de Heer.

Zoet Hert van Maria wees mijne za'igheid.

Druk. A. en Jos. ELLEBOUDT, Oostende,